

ГРАНДІОЗНИЙ БЕНКЕТ НА ВЕЛИКДЕНЬ

Фліп і Флоп були дуже-дуже роздосадувані. Наближалось перше в їхньому житті свято Великодня, а дорослі працювали й працювали без упину. І все заради чого? Щоб людські діти отримали смачні солодоші й безліч сюрпризів.

— Це нечесно! — вигукнув маленький Флоп.

— Звісно, що ні! — підтримав братика Фліп.

— А як же ми? — в один голос запитали брати-кроленята, які були дуже-дуже обурені.

Дорослий брунатний кролик слухав їх, ворушачи вусами. Потім він поправив старенький блакитний шарф, почував за вухом й дуже серйозно промовив:

— Любі кроленята, а таки ваша правда.

— То й що з того? — Фліп, хнюплячись, підійшов до нього.

— Так! Це нечесно! — підхопив Флоп.

А позаяк малі до пуття не дослухалися до його слів, дорослий брунатний кролик повторив зважено та спокійно:

— Я сказав, що ви справді маєте рацію.

— Справді? — водночас перепитали брати.

— Я піду на Велику раду кролів та озвучу вашу скаргу, — повів далі дорослий брунатний кролик. — Адже це нечесно!

— Та невже? — не могли повірити своїм вухам здивовані кролики.

Зазвичай до них ніхто не дослухався, а тут сам дорослий брунатний кролик їх почув. Річ у тім, що всі дорослі кролики були такі заклопотані приготуванням до Великодня, аж навіть не бавилися з малечею, не читали їм казок, та й узагалі не звертали на них уваги. А того ранку кролиця Помпон ще й нагримала на Флопа, коли він біг з оберемком стрічок для подарунків. Малий упустив усі стрічки на підлогу, через що пані кролиця насварилася:

— Чи ви не бачите, що ми працюємо? Геть, геть звідси! — І підштовхнула кроленят до дверей. — Ідіть пограйтеся на вулиці. Ох і наробили ви мені шкоди!

Це було нечесно.

А дорослі перед Великоднем мали купу роботи: треба було приготувати багато шоколаду, змайструвати нові форми, наповнити їх шоколадною масою, залишити вистигати, відтак розписати новими візерунками яєчка й фігурки, ретельно загорнути, прикрасити дзвіночком чи бантиком і згодом розподілити серед кроликів, щоб

вони позаховували подарунки в садках біля будинків, де живуть хлопчики й дівчатка. Це вимагало неабияких зусиль!

Минали дні, та підготовка до свята не припинялася: дорослі кролики були дуже-дуже заклопотані, вони перемішували, загортали, ховали... А Фліп і Флоп, усівшись під березою, спостерігали за ними й дуже-дуже сумували.

Аж ось настав останній день тижня, а з ним і Великдень.

Дорослі кролики від втоми ледве лапи пересували й навіть не мали сил, щоб почухати за вухом чи поворухнути вусами. Але усі всміхалися та перешіптувалися поміж собою, а коли Фліп і Флоп наближалися, — непомітно тікали. Що ж відбувалося?

Мама наказала кроленятам поприбирати в кімнаті.

— Але це нечесно! — вигукнув маленький Фліп, збираючи з підлоги іграшки.

— Звісно, що ні! — підтримав його братик Флоп, поправляючи простирадла.

До кімнати увійшла мама й, ледве стримуючи усмішку, промовила:

— Ідеально! А тепер гайда надвір, до берізок.

Досі насуپлені, Фліп і Флоп поскакали до лісу. А там на них чекав сюрприз! Під великими березами стояв такий довгий стіл, якого вони ніколи в житті не бачили, і на ньому — безліч вишуканих страв. Там були і морквяні торти, і бісквіти з буряком, і пироги з зеленню, і кекси з кульбабою, і печиво з червоних фруктів, і навіть мигдальне тістечко із селерою. Шикарний бенкет!

А ще дорослі позаховували в кущах подарунки, загорнуті в блискучий папір і перев'язані гарними стрічками. Як же було весело шукати гостинці! Фліп і Флоп стрибали від одного кущика до іншого й допомагали знаходити всі ці коробки, а потім лишали їх під великою ялинкою, прикрашеною кольоровими гірляндами.

Того дня всі кролики та кроленята отримали сюрпризи: червоні шарфи, сині хустки, багряні стрічки для волосся, шовкові краватки та підвіски з жолудя. Як же всі цьому раділи!

Відтоді так і повелося: завдяки Фліпу і Флопу кролики влаштовували великий бенкет на Великдень. Усі танцювали, сміялись, розпаковували подарунки та їли дуже-дуже багато морквяних тортиків.

ВЕПРИКИ НА ВІДПОЧИНКУ

Веприк глянув на море й підбіг до матусі:

— А можна, я зніму плавки? Можна? Можна?

— Ні! Звісно ж, ні! Що це найшло на малого! Зняти плавки! Твої братики й сестрички не нарікають.

— Не переймайся, матусю Каштанова, — звернулась до неї сестра, свинка Сіренька. — Не бійся, ніхто нас не побачить.

Веприк підкинув у повітря плавки, гучно верескнув «юху» й побіг до берега, де інші дикі кабанчики робили те саме: підкидали купальні костюмчики.

Матуся Сіренька розсміялась і пішла збирати плавки й купальники, тоді як матуся Каштанова розставляла парасольку, крісло для бабусі Трюфеліни, кошик з їжею, розстеляла ковдру, складала окуляри для плавання, сухий одяг... Одним словом, усю-ю-ю-ю ту купу речей, яку зазвичай береш, коли маєш у родині десятеро хрюнделів.

Сіренька повернулася з усіма купальними костюмами, акуратненько їх згорнула й поклала у плетений кошик. Бабуся, усміхаючись, дивилася на море. Це була пречудова ідея — приїхати в цю тиху бухту.

